

عنوان مقاله:

اولویت بندی و بررسی سیستمی روابط بین ابعاد ریسک عملیاتی منابع انسانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت بهبود و تحول، دوره 30، شماره 99 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

مینا شجاع - کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

امیدعلی خوارزمی - استادیار، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

محمد اجزاء شکوهی - دانشیار، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین وظایف مدیران سازمان ها، شناسایی و مدیریت ریسک های منابع انسانی است به ویژه ریسک عملیاتی است. هدف از انجام این پژوهش، اولویت بندی و بررسی سیستمی روابط بین ابعاد ریسک عملیاتی منابع انسانی در شهرداری مشهد است. بدین منظور ابتدا جهت شناسایی مولفه ها و شاخص های ریسک عملیاتی منابع انسانی از ادبیات نظری و مصاحبه های نیمه ساختاریافته با خبرگان منابع انسانی شهرداری مشهد استفاده گردید. داده های حاصل از مصاحبه ها با استفاده از روش فضای نتیجه تحلیل شد که شامل ۴ افق بیرونی، ۱۵ عنصر ثابت افق درونی و ۴۱ عنصر متغیر افق درونی؛ که با توجه به تفکر سیستمی ارتباطات بین مولفه ها و ابعاد ریسک عملیاتی ترسیم شد. سپس جهت سنجش و اولویت بندی ریسک های شناسایی شده با توجه به احتمال وقوع و شدت تاثیر، با توجه به گام قبل پرسشنامه ای تدوین و بین ۳۷ نفر از روسای واحد ادارات شهرداری توزیع گردید. جهت بررسی فرضیات از آزمون فریدمن، روش های معادلات ساختاری، کلموگروف اسمیرنوف و t-test دو جامعه وابسته استفاده شده است. نتایج حاصل از تحقیق حاکی از آن می باشد که به لحاظ احتمال وقوع، به ترتیب ریسک های ارزیابی عملکرد، جبران خدمات، جذب و استخدام و آموزش به لحاظ شدت تاثیر به ترتیب ریسک های جبران خدمات، جذب و استخدام، ارزیابی عملکرد و آموزش قرار دارد. با توجه به روابط علی و معلولی، ریسک های جذب و استخدام منابع انسانی جزء تاثیرگذارترین ابعاد بشمار می رود. در نهایت با توجه به اولویت و میزان تاثیرگذاری هر کدام از ابعاد ریسک عملیاتی منابع انسانی پیشنهاداتی به عنوان مواجهه با ریسک و بهینه سازی آن ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

مدیریت ریسک منابع انسانی، ریسک عملیاتی، تفکر سیستمی، شهرداری مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248002>

